

MEĞERSE**Seyfettin KARAMIZRAK**

Güneşi de küstürdük kırgın bakmakta bize
Hayata zehir kattık kalplere kin doldurduk
Duyguları yok ettik merhamet geldi dize
Çiçekleri unuttuk sevmeyerek soldurduk
Şimdi güneş kadardık yarışsaydık meğerse
Mutluluğu tadardık barışsaydık meğerse

Çalışmaktan hoşlanmaz hazır gelsin isteriz
Soğan ekmek yiyene hor bakarak geçeriz
Kalbimiz kir is görmez el âleme pis deriz
Hoşgörüden mahrumuz zengin fakir seçeriz
Taştan katı yürekler kapkaraymış meğerse
Şaklabanlık taslayan maskaraymış meğerse

Evren bir hoş ahenkmiş bakmadık nazar ile
Nefret bendimiz taşıtı “ya sabır” çekemedik
Tebessüm etmek varken kalp kırdık azar ile
Hep kendimizi sevdik dünyaya ekemedik
Affedene ne mutlu insan buymuş meğerse
Kıskançlıkla bencillik çirkin huymuş meğerse

Bayat ekmek dağıtır sevap yaptık sayarız
Kul hakkına aldırılmaz pek kârdayız sanırız.
Sözümüzü tutmayız aldatmazsak cayarız
Çıkarımız her şeyidir nefis doymaz tanırız.
Kandırılan kendimiz el değilmiş meğerse
Dik durmayı bilmeyen hep eğilmiş meğerse

Sakın bize değmeyin yanarsa yansın âlem
Bir pireye kızdık mı birkaç yorgan yakarız
Menfaat göremezsek asla oynatmaz kalem
Yoksul garip boş söylem keyfimize bakarız
Paylaşmayı sevende vefa çokmuş meğerse
Kendisi muhtaç iken veren tokmuş meğerse

Ar damarı çatlarsa yüzde utanma kalmaz
Dedikodu bir yumak dokundukça sökülür
Mazlum ahı alırsan çıkar sonraya kalmaz
Kalpler kırmaya gelmez kristaldir dökülür
Gönlümüze kin değil abır emmiş meğerse
Öfkelenen bedene sabır gemmiş meğerse